ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ Δ.Ε.

Με αφορμή τα όσα ξεστόμισε δημόσια το μέλος του ΔΣ της ΟΛΜΕ Στέλλα Μανουσογιωργάκη της παράταξης των ΣΥΝΕΚ

Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις Κινήσεις ΔΕ

Συνάδελφοι,

Την Τετάρτη 13 Γενάρη 2021, η ΕΛΜΕ Λάρισας πραγματοποίησε δημόσια διαδικτυακή εκδήλωση με αφορμή το νέο νόμο για την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση. Στην εκδήλωση αυτή συμμετείχε εκ μέρους της ΟΛΜΕ το μέλος του ΔΣ, από την παράταξη των ΣΥΝΕΚ/ΣΥΡΙΖΑ, Στέλλα Μανουσογιωργάκη. Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης και σε ερώτημα που της τέθηκε για το αν η ΟΛΜΕ έχει κάποιο μακροπρόθεσμο σχέδιο αντιμετώπισης των νόμων και των επερχόμενων νομοσχεδίων, η απάντησή που έδωσε στοχοποιούσε τους αγωνιστές, τους εργαζόμενους, τους νέους, τους εκπαιδευτικούς και τις ΕΛΜΕ που στις 17 και 26 Νοέμβρη αλλά και στις 6 Δεκέμβρη αψήφησαν τις χουντικές απαγορεύσεις του Χρυσοχοϊδη και της κυβέρνησης, κατέβηκαν στους δρόμους κάνοντας πράξη την ανάγκη της εποχής για αγώνα, για το δικαίωμα στη μνήμη ενάντια στη λήθη.

Η απάντησή της ήταν άκρως αποκαλυπτική και την παραθέτουμε αυτούσια όπως καταγράφηκε:

> «…κάποιοι από αυτούς τους υπερεπαναστάτες που κάνουν τέτοιου είδους κινήσεις και μετά συλλαμβάνονται και μετά έχουν πρόστιμα, έχουν το θράσος (χα) αφού κατηγόρησαν την ΟΛΜΕ γιατί δεν συμμετείχε στην κινητοποίηση να στέλνουν αιτήματα στην ΟΛΜΕ και να ζητάνε να τους πληρώσουμε τα δικαστικά έξοδα για τη σύλληψη και τα πρόστιμα (χα) μέχρι εκεί φτάνει η επανάστασή τους, μέχρι να έρθει η ώρα των προσωπικών τους συνεπειών…»

Ως τώρα είχαμε συνηθίσει να ακούμε τέτοια χυδαία λάσπη από διάφορους καλοθρεμμένους κονδυλοφόρους των κυρίαρχων ΜΜΕ και ακροδεξιά στοιχεία σαν τον Τζίμερο, που είναι γνωστοί για το μίσος τους απέναντι σε όσους αγωνίζονται αλλά και στο συνδικαλιστικό

κίνημα. Η δημόσια εκφορά όμως τέτοιων πρωτοφανέρωτων απόψεων και μάλιστα από μέλος του ΔΣ της Ομοσπονδίας προκαλεί οργή και αγανάκτηση σε κάθε δημοκράτη.

Είναι η πρώτη φορά που κάποιο μέλος του ΔΣ της ΟΛΜΕ καταφέρεται με τέτοιο προσβλητικό και προκλητικό τρόπο απέναντι σε αγωνιστές. Σε στελέχη του συνδικαλιστικού κινήματος που βρέθηκαν στο δρόμο αμφισβητώντας την κυβερνητική πολιτική των απαγορεύσεων, υπερασπίζοντας τα αυτονόητα, την Υγεία και την Παιδεία του λαού μας και συνάντησαν τη λυσσασμένη κρατική βία και την καταστολή, την επιβολή εξοντωτικών οικονομικών προστίμων.

Ποτέ ξανά δεν διανοήθηκε εκπρόσωπος της ΟΛΜΕ να καταφερθεί δημόσια με τέτοιο απαξιωτικό τρόπο ενάντια σε αγωνιστές. Πέρα από την πολιτική ανοησία που χαρακτηρίζει τη συγκεκριμένη δήλωση, αποτελεί και ευθεία προσβολή της μακράς δημοκρατικής παράδοσης της Ομοσπονδίας και του κλάδου μας. Ενός κλάδου που, κόντρα στον ατομισμό και την ιδιώτευση, στέκεται στο πλευρό όσων βλέπουν το φρικαλέο πρόσωπο του αστικού κράτους, των δικαστών και των χωροφυλάκων του. Ενός κλάδου που βρέθηκε στο πλευρό της ίδιας της ΟΛΜΕ προσφέροντας το αναγκαίο οξυγόνο στο συνδικάτο όταν οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ κήρυσσαν παράνομες και καταχρηστικές τις απεργίες (1989-90, 1997 κλπ) και κάθιζαν στο εδώλιο των δικαστηρίων τους εκπροσώπους του.

Στο σημείο αυτό πρέπει να πούμε ότι παρά τα δεκάδες εξοντωτικά πρόστιμα που έχει επιβάλει η κυβέρνηση σε συνδικαλιστικά στελέχη και νεολαίους, αλλά και το πλατύ δημοκρατικό κύμα αλληλεγγύης που έχει δημιουργηθεί, ως και σήμερα η ΟΛΜΕ δεν έχει καλύψει οικονομικά κανέναν διότι δεν της ζητήθηκε. Ακόμα όμως κι αν της ζητηθεί η Ομοσπονδία οφείλει να ανταποκριθεί με θέρμη, ως ελάχιστη έκφραση της πλατιάς αλληλεγγύης που πρέπει να προσφέρουν τα συνδικάτα προς τους αγωνιστές. Ας πάμε όμως παρακάτω.

Τα πράγματα όμως είναι πολύ χειρότερα καθώς λίγες ημέρες μετά η παράταξη των ΣΥΝΕΚ/ΣΥΡΙΖΑ προσέφερε την πλήρη στήριξη και κάλυψη σ’ αυτές τις δηλώσεις. Να πώς συνοψίζουν τη στάση τους στη σχετική ανακοίνωσή τους (16/01/2021), στην οποία σημειωτέον αποφεύγουν επιμελώς να καταδικάσουν την επίμαχη δήλωση. «Είμαστε υπερήφανοι/ες για τα μέλη μας, τους ανθρώπους που μας εκπροσωπούν και τις μάχες που δίνουμε σε όλα τα πεδία.»

Αλήθεια για τι ακριβώς είναι υπερήφανοι στην παράταξη των ΣΥΝΕΚ; Μήπως για τον κατήφορο που τους μετατρέπει σε δεξιούς ψάλτες προσφέροντας πολύτιμη στήριξη στην

καταστολτική πολιτική του Χρυσοχοΐδη και της κυβέρνησης της ΝΔ; Ή μήπως για την αφωνία και την ανυπαρξία τους εδώ και μήνες την ώρα που η κυβερνητική πολιτική επελαύνει, το ΕΣΥ καταρρέει, τα Γυμνάσια και Λύκεια παραμένουν κλειστά, δεν λαμβάνονται μέτρα υγειονομικής προστασίας, η καταστολή οργιάζει, η απεργία και η διαδήλωση μετατρέπονται σε ιδιώνυμο αδίκημα; Στην πραγματικότητα η παράταξη των ΣΥΝΕΚ, τόσο δια της εκπροσώπου τους όσο και από την ανακοίνωσή τους απλώς μας υπενθύμισαν πως οι ίδιοι, όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ, πρώτοι και καλύτεροι έσπευσαν αδιαμαρτύρητα να ευθυγραμμιστούν πίσω από την πολιτική της ΝΔ, να υποταχτούν στο σιδηρόφρακτο καθεστώς της αστυνομοκρατίας, αναγνωρίζοντας εμμέσως πλην σαφώς πως υπάρχει «λογική» πίσω από τα κατασταλτικά μέτρα, τις απαγορεύσεις και την καταπάτηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων!

Συνάδελφοι,

Φαίνεται πως μερικοί θεωρούν δικαιολογημένη τη στάση της εγκατάλειψης των αγωνιστών στο έλεος της καταστολής και να τους αντιμετωπίζουν με χλευασμό. Άλλωστε σ’ αυτή ακριβώς τη στάση οφείλεται η απραξία της ΟΛΜΕ, η οποία όλους αυτούς τους μήνες δεν αποφάσισε καμιά κινητοποίηση, παρά μόνο στην καλύτερη περίπτωση συμβολικές πράξεις. Φαίνεται ότι για τους κήρυκες της υποταγής η μόνη «συνεπής στάση» για τους εργαζόμενους είναι αυτή της ανυπαρξίας αγωνιστικών αποφάσεων από το επίσημο συνδικαλιστικό κίνημα. Και όσοι τολμήσουν να υψώσουν ανάστημα στην αντιλαϊκή πολιτική ας τιμωρηθούν με διώξεις ακόμα και με πρόστιμα.

Όμως οι φορείς τέτοιων απόψεων και αντιλήψεων, ας θυμούνται καλά ότι οι συνάδελφοί μας και οι συλλογικότητες που αψήφησαν τις απαγορεύσεις, έχοντας πολλά και διαφορετικά ονόματα, Ηλίας, Μάχη, Θανάσης … προτάσσοντας την θέληση για ζωή, επιστρατεύοντας την μνήμη, είναι μέσα σ’ αυτούς που μπορούν να συμβάλουν για να ξαναζωντανέψουν οι μεγάλες γέννες του λαού μας.

Από τον Κολοκοτρώνη και τον Καραϊσκάκη ως τους αντάρτες του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, τον Μπελογιάννη, τον Πέτρουλα, τον Λαμπράκη, τους αγωνιστές του Πολυτεχνείου και τον Τεμπονέρα, όλοι οι λαϊκοί ήρωες, οι αγωνιστές του αριστερού και δημοκρατικού κινήματος, ύψωσαν τις ανάγκες του λαού και της κοινωνίας, ξεπέρασαν τα όρια της υποταγής σαν κι αυτή που κηρύσσει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ. Αντηχούν ως τις μέρες μας στους δρόμους, στις διαδηλώσεις, φωτίζουν σαν πυρσοί τους αγώνες των εργαζομένων, του λαού και της νεολαίας.

Καλούμε κάθε δημοκράτη να απορρίψει και να καταδικάσει αυτές τις απόψεις που είναι αποκρουστικές και εχθρικές προς κάθε γνήσια έκφραση της αλληλεγγύης των εκπαιδευτικών και των σωματείων τους. Η παράταξη των ΣΥΝΕΚ οφείλει να απολογηθεί για τη συγκάλυψη και τη στήριξη που παρέχει.

Στους «υπερήφανους» εκπροσώπους των ΣΥΝΕΚ αφιερώνουμε τους παρακάτω στίχους του Αναγνωστάκη:

> «Α, ρε Λαυρέντη, εγώ που μόνο τόξερα τί κάθαρμα ήσουν,
>
> Τί κάλπικος παράς, μια ολόκληρη ζωή μέσα στο ψέμα
>
> Κοιμού εν ειρήνη, δεν θα ‘ρθώ την ησυχία σου να ταράξω.
>
> (Εγώ, μια ολόκληρη ζωή μες στη σιωπή θα την εξαγοράσω
>
> Πολύ ακριβά κι όχι με τίμημα το θλιβερό σου το σαρκίο.)
>
> Κοιμού εν ειρήνη. Ως ήσουν πάντα στη ζωή: ο καλός,
>
> Ο λαμπρός άνθρωπος, ο οικογενειάρχης, ο πατριώτης.
>
> Δε θά ‘σαι ο πρώτος ούτε δα κι ο τελευταίος.»

Γενάρης 2021